

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.938 van 27 oktober 2014
in de zaken A. 204.266/IX-7604
A. 211.084/IX-8285**

In zake: Jean DEWIT
woonplaats kiezend te 1853 Strombeek-Bever
J. Van Elewyckstraat 92 bus 5

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Buitenlandse Zaken
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrik De Maeyer
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de beroepen

1. Het beroep in de zaak A. 204.266/IX-7604, ingesteld op 30 maart 2012, strekt tot de nietigverklaring van de koninklijke besluiten van 5 december 2011 waarbij Marie-Noëlle Dubois, Thérèse Loncke en Christine Somerhausen in het Franse taalkader en Peter Gijssels en Kris Van Oostende in het Nederlandse taalkader, met ingang van 1 april 2010, worden benoemd in de klasse A3 met de titel van adviseur bij de Federale Overheidsdienst (hierna: FOD) Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking.

2. Het beroep in de zaak A. 211.084/IX-8285, ingesteld op 16 december 2013, strekt tot de nietigverklaring van de koninklijke besluiten van 21 september 2013 waarbij Marie-Noëlle Dubois, Thérèse Loncke en Christine Somerhausen in het Franse taalkader en Peter Gijssels en Kris Van Oostende in

het Nederlandse taalkader, met ingang van 1 oktober 2010, opnieuw worden benoemd in de klasse A3 met de titel van adviseur bij de FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking.

II. Verloop van de rechtspleging

3. De verwerende partij heeft in de beide zaken een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft in de beide zaken een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Melissa Celis heeft één verslag opgesteld over de beide zaken.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 oktober 2014.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij en advocaat Emmanuel Jacobowitz, die *loco* advocaat Patrik De Maeyer verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

4.1. Op 3 maart 2009 en 16 december 2009 verklaart de minister van Buitenlandse Zaken vijf betrekkingen van adviseur (weddeschaal A31) vacant, die bij de FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking te begeven zijn door bevordering naar een hogere klasse (klasse A3).

Bij dienstorder nr. 2010/05 worden deze vijf betrekkingen ter kennis gebracht van de belanghebbende ambtenaren. De betrekkingen zijn gesitueerd bij de directie-generaal Ontwikkelingssamenwerking (twee betrekkingen), de directie-generaal Multilaterale Zaken (twee betrekkingen) en de directie-generaal Juridische Zaken (één betrekking).

4.2. Verzoeker, die vastbenoemd attaché is bij de voornoemde FOD, stelt zich kandidaat voor elk van deze betrekkingen. Daarbij geeft hij aan dat zijn voorkeur uitgaat naar de laatstgenoemde betrekking.

4.3. Op 24 maart 2010 neemt het directiecomité vooreerst een beslissing over de weging van de generieke en specifieke criteria die in aanmerking zullen worden genomen. Vervolgens onderzoekt het directiecomité de ontvankelijkheid van de kandidaturen, gaat het per betrekking over tot een voorstelling van de kandidaten op basis van de generieke criteria en een vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten op basis van de specifieke criteria. Ten slotte stemt het directiecomité “in functie van de generieke en specifieke criteria”.

Wat de generieke criteria betreft, stelt het directiecomité met betrekking tot verzoeker:

“1) Leiden van medewerkers: mijnheer Jean Dewit toont vandaag weinig capaciteiten aan om een ploeg van medewerkers te leiden, te coördineren en te begeleiden en vervult zijn taken eerder op individuele basis, en minder in groepsverband.

2) werken in groepsverband: mijnheer Jean Dewit werkt nogal individueel en heeft weinig contact met de collega's.

3) Communicatievaardigheden: de communicatievaardigheden van de heer Jean Dewit bestaan ongetwijfeld op algemeen vlak, maar zijn nogal zwak op professioneel vlak.

4) Networking: mijnheer Jean Dewit beschikt vandaag over weinig capaciteiten om professionele netwerken uit te bouwen en te onderhouden; de heer Jean Dewit was belast met het kennisbeheer, maar kan hiervan weinig resultaten voorleggen.

5) Synthese en analyse: mijnheer Jean Dewit beschikt ongetwijfeld over reële analytische capaciteiten, maar zijn zin voor synthese komt minder tot uiting op professioneel vlak.

6) Beschikbaarheid, stress en inzet: mijnheer Jean Dewit vertoont weinig tekenen van stress doch scoort eerder zwak met betrekking tot beschikbaarheid, flexibiliteit en inzet voor het werk. Hij respecteert ook niet steeds het arbeidsreglement van de FOD Buitenlandse Zaken op het vlak van de uurroosters.

7) Verbeteren werking dienst: de heer Jean Dewit neemt zeer weinig initiatief tot het verbeteren van de werking van de dienst."

Wat de specifieke criteria per functie betreft, stelt het directiecomité ten aanzien van verzoeker:

- voor de betrekking van adviseur bij de directie-generaal Ontwikkelingssamenwerking, dienst D3.1 'Betrekkingen met NGO's' (vakrichting 'Internationale betrekkingen'):

"1) kennis ontwikkelingssamenwerking: de heer Jean Dewit beschikt over zo goed als geen aangetoonde ervaring met betrekking tot ontwikkelingssamenwerking.

2) toepassingen uit internationale concepten halen: gezien de heer Jean Dewit zo goed als geen ervaring heeft met betrekking tot ontwikkelingssamenwerking, beschikt hij momenteel niet over de vaardigheid om goede toepassingen uit internationale concepten en instrumenten van ontwikkelingssamenwerking te halen en te benutten."

- voor de betrekking van adviseur bij de directie-generaal Ontwikkelingssamenwerking, dienst D5.1 'Sensibilisering door derden' (vakrichting 'Internationale betrekkingen'):

“1) kennis van ontwikkelingssamenwerking: de heer Jean Dewit beschikt over zo goed als geen ervaring met betrekking tot ontwikkelingssamenwerking.

2) toepassingen uit internationale concepten halen: gezien de heer Jean Dewit zo goed als geen ervaring heeft met betrekking tot ontwikkelingssamenwerking, beschikt hij momenteel niet over de vaardigheid om goede toepassingen uit internationale concepten en instrumenten van ontwikkelingssamenwerking te halen en te benutten.

3) kennis socio-cultureel milieu: de heer Jean Dewit heeft weinig kennis van het socio-cultureel milieu en van het audiovisuele landschap in België.

4) kennis federale reglementering subsidies: de heer Jean Dewit beschikt over onvoldoende kennis van de federale reglementering inzake toekenning van subsidies.

5) ervaring opstellen reglementaire teksten: de heer Jean Dewit heeft ervaring met het opstellen van reglementaire teksten.”

- voor de betrekking van adviseur bij de directie-generaal Juridische Zaken, dienst J1 ‘Interne recht’ (vakrichting ‘Juridische normen en geschillen’):

“1) Diploma rechten: de heer Jean Dewit is licentiaat in de rechten.

2) Kennis en ervaring met verschillende rechtstakken: de heer Jean Dewit is een goed jurist en heeft een zekere kennis van en ervaring met de verschillende bovenvermelde rechtstakken.

3) Ervaring verstrekken juridisch advies: de heer Jean Dewit heeft ervaring met het verstrekken van juridisch advies, behandelen van geschillen en opstellen van reglementering.

4) Kennis en ervaring statuten binnen- en buitencarrières: de heer Jean Dewit beschikt over een grondige kennis van en ervaring met de statuten die van toepassing zijn op de binnen- en buitencarrières.

5) Kennis en ervaring regelgeving: de heer Jean Dewit heeft een goede kennis van en ervaring met regelgeving.

6) Kennis en ervaring publiek management: de heer Jean Dewit heeft weinig kennis van en ervaring met het domein van het publiek management.”

- voor de betrekking van adviseur bij de directie-generaal Multilaterale Zaken, dienst M0.0 ‘Secretariaat en Algemene Zaken’:

“1) Kennis algemeen beheer human resources: de heer Jean Dewit beschikt vandaag niet over een aangetoonde kennis van het algemeen beheer van de human resources.

2) Praktijken beheersen uit managementconcepten: de heer Jean Dewit is niet echt vertrouwd met managementconcepten en -instrumenten.”

- voor de betrekking van adviseur bij de directie-generaal Multilaterale Zaken – dienst M2 ‘Verenigde Naties’ (vakrichting ‘Internationale betrekkingen’):

“1) Kennis organen VN: de heer Jean Dewit heeft zeer weinig kennis met betrekking tot de organen van de Verenigde Naties.

2) Gevoeligheid vertrouwelijke informatie: de heer Jean Dewit heeft vandaag geen uitgesproken gevoeligheid voor vertrouwelijke informatie. Toch moet men hier zeker aan toevoegen dat men hem op dit vlak zeker niets te verwijten heeft.

3) Communiceren op elk niveau: de heer Jean Dewit heeft iets meer moeite op het vlak van communicatie.

4) Netwerken met gerichte gesprekspartners: de heer Jean Dewit neemt zeer weinig initiatief tot het creëren van netwerken.

5) kennis verkiezingsmechanisme VN: de heer Jean Dewit heeft een te beperkte kennis op het vlak van verkiezingsmechanismen bij de Verenigde Naties.

6) Met grote nauwkeurigheid werken: de heer Jean Dewit werkt met nauwkeurigheid.

7) Initiatief om strategieën van ondersteuningscampagnes Belgische kandidaturen te ontwikkelen: de heer Jean Dewit heeft hierin geen ervaring.

8) Nieuwe organisatorische en informaticatechnieken assimileren: de heer Jean Dewit is weinig bereidzaam om nieuwe organisatorische en informaticatechnieken te assimileren, en de taalkundige kennis te vervolmaken.”

Na een stemming per functie op basis van de generieke en specifieke criteria wordt verzoeker door het directiecomité telkens als laatste kandidaat gerangschikt.

4.4. De rangschikkingen van de kandidaten voor de vijf vacante betrekkingen worden in de loop van de maand juli 2010 aan de betrokkenen, onder wie verzoeker, ter kennis gebracht.

4.5. Zes kandidaten dienen bij het directiecomité bezwaar in tegen deze rangschikkingen. Verzoeker doet dat niet.

4.6. Op 17 september 2010 onderzoekt het directiecomité de ingediende bezwaren. Het beslist met unanimité dat de rangschikkingen van de kan-

didaten die op 24 maart 2010 werden opgesteld, worden bevestigd en als definitief worden beschouwd.

4.7. Bij koninklijke besluiten van 5 december 2011 worden Marie-Noëlle Dubois, Thérèse Loncke en Christine Somerhausen in het Franse taalkader en Peter Gijssels en Kris Van Oostende in het Nederlandse taalkader, met ingang van 1 april 2010, benoemd in de klasse A3 met de titel van adviseur bij de FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking.

Dit zijn de bestreden besluiten in de zaak A. 204.266 /IX-7604.

Ze worden bij vermelding bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 30 januari 2012.

4.8. Op 30 maart 2012 stelt verzoeker er het voorliggende beroep tot nietigverklaring tegen in. Hij voert onder meer aan dat ingevolge de bestreden benoemingen een manifest onevenwicht bestaat tussen het Nederlandse en het Franse taalkader.

4.9. In een nota van 19 augustus 2013 aan de minister van Buitenlandse Zaken wijst de voorzitter van het directiecomité van de FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking op het volgende:

“De resultaten van de eerste 5 gerangschikten van de geheime stemmingen voor de functies van adviseur waren de volgende:

Voor de vacante betrekking bij D3.1:

[...]

1. Thérèse Loncke	650	Franstalig
2. Marie-Noëlle Dubois	578	Franstalig

[...]

Voor de vacante betrekking bij D5.1:

[...]

1. Thérèse Loncke	711,5	Franstalig
-------------------	-------	------------

[...]

Voor de vacante betrekking bij J1:

[...]

1. Kris Van Oostende 800 Nederlandstalig

[...]

Voor de vacante betrekking bij M0.0:

[...]

1. Peter Gijssels 623 Nederlandstalig

[...]

Voor de vacante betrekking bij M2:

[...]

1. Christine Somerhausen 885 Franstalig

[...]

Voor de vacante betrekkingen bij D3.1 en D5.1 was één zelfde kandidaat als laureaat uit de stemming gekomen, namelijk Mevr. Thérèse Loncke. Het Directiecomité had de wens uitgedrukt dat Mevrouw Thérèse Loncke zou worden bevorderd in de dienst D5.1 en dat voor de dienst D3.1 zou worden geopteerd voor de tweede kandidaat, namelijk Mevr. Marie-Noëlle Dubois.

Voor de tweede taaltrap, waartoe deze betrekkingen behoren, zag het taalevenwicht er als volgt uit:

Tweede taaltrap - 28 november 2010				
	Franstalig		Nederlandstalig	
	S	C	S	C
A5	2	0	1	0
A4	16	1	18	2
A3	27	1	28	0
Totaal	47		49	

Uiteindelijk werden op 5 december 2011 volgende ambtenaren bevorderd tot adviseur: mevrouw Christine Somerhausen, mevrouw Thérèse Loncke, mevrouw Marie-Noëlle Dubois, de heer Peter Gijssels en de heer Kris Van Oostende. Op de datum van 5 december 2011 werd evenwel geen taalevenwicht bereikt in de tweede taaltrap.

Ondertussen werd bij de Raad van State een procedure ingeleid met als doel de vernietiging te bekomen van de 5 hierboven vermelde bevorderingsbesluiten. Deze procedure is nog steeds hangende.

Op dit moment bestaat er in de tweede taaltrap wel een taalevenwicht (bijlage 6).

Bijgevolg wordt er voorgesteld over te gaan tot de intrekking van de 5 bevorderingsbesluiten en tot de herbenoeming van de 5 betrokken ambtenaren.

Aangezien het gedeelte van de procedure dat voorafgaat aan de benoemingen van 5 december 2011 rechtsgeldig blijft, kan de procedure vanaf dit punt hernomen worden.”

Volgens stuk 6 van het administratief dossier in de zaak A. 211.084/IX-8285 is de feitelijke bezetting van de taalkaders op de tweede trap van de hiërarchie vóór de intrekking van de koninklijk besluiten van 5 december 2011 en de nieuwe benoeming van de vijf door die koninklijke besluiten begunstigde ambtenaren de volgende:

Taalevenwicht - Tweede taaltrap op 20/09/2013						
	S		C		Totaal	
	F	N	F	N	F	N
A5	2	3	0	0	2	3
A4	16	22	2	0	18	22
A3	34	30	0	0	34	30
	52	55	2	0	54	55

4.10. Bij koninklijke besluiten van 21 september 2013 worden de vijf benoemingsbesluiten van 5 september 2011 ingetrokken en worden vervolgens Marie-Noëlle Dubois, Thérèse Loncke, Christine Somerhausen in het Franse taalkader en Peter Gijssels en Kris Van Oostende in het Nederlandse taalkader, met ingang van 1 oktober 2010, opnieuw benoemd in de klasse A3 met de titel van adviseur bij de FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking.

Dit zijn de bestreden besluiten in de zaak A. 211.084/IX-8285.

Ze steunen onder meer op de volgende overwegingen:

“Overwegende dat het koninklijk besluit van 5 december 2011, waarbij [de betrokken kandidaat] met ingang van 1 april 2010 werd bevorderd tot adviseur op het [Nederlands/Frans] taalkader, het voorwerp uitmaakt van een procedure bij de Raad van State gekend onder nummer G/A 204.266/IX-7604;

Overwegende dat op 5 december 2011 geen taalevenwicht op de tweede taaltrap werd bereikt en dat er bijgevolg kan worden overgegaan tot intrekking van het KB van 5 december 2011 waarbij [de betrokken kandidaat] werd bevorderd tot adviseur op het [Nederlands/Frans] taalkader;

Overwegende dat de bevorderingsprocedure, die geleid heeft tot het koninklijk besluit van 5 december 2011, na intrekking kan worden hernomen op het punt waar de fout werd vastgesteld, teneinde rechtsherstel te bieden aan hetgeen in voorgaande paragraaf werd vastgesteld;

Overwegende dat in de vermelde bevorderingsprocedure het onderzoek van de kandidaturen, de vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten en de rangschikking die werd gemaakt door het Directiecomité bijgevolg hun volledige rechtsgeldigheid behouden;

Overwegende dat er momenteel sprake is van een taalevenwicht op de tweede taaltrap en dat er bijgevolg na de intrekking kan worden overgegaan tot een herbenoeming van [de betrokken kandidaat].”

IV. Samenvoeging van de zaken

5. Uit de uiteenzetting van de feitelijke gegevens hiervóór blijkt dat de zaken A. 204.266/IX-7604 en A. 211.084/IX-8285 nauw samenhangen. Aangezien de beoordeling van de ene zaak gevolgen zou kunnen hebben voor de beoordeling van de andere, is er grond om met toepassing van artikel 60, derde lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ de samenvoeging van deze beide zaken te bevelen.

V. Ontvankelijkheid van het beroep in de zaak A. 204.266/IX-7604

6.1. De bestreden koninklijke besluiten van 5 december 2011 waarbij Marie-Noëlle Dubois, Thérèse Loncke en Christine Somerhausen in het Franse taalkader en Peter Gijsels en Kris Van Oostende in het Nederlandse taalkader, met ingang van 1 april 2010, worden benoemd in de klasse A3 met de titel van adviseur bij de FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking zijn ingetrokken bij koninklijke besluiten van 21 september 2013.

Die koninklijke besluiten van 21 september 2013 maken weliswaar het voorwerp uit van het beroep tot nietigverklaring in de zaak A. 211.084/IX-8285, maar uit het hierna *sub* VII volgende onderzoek van de

aangevoerde middelen in die zaak zal blijken dat verzoeker die koninklijke besluiten slechts bekritiseert voor zover ze de voornoemde personen opnieuw benoemen tot adviseur en niet voor zover ze de vroegere benoemingsbesluiten van 5 december 2011 intrekken. Het eventueel gegrond bevinden van die middelen zou derhalve niet kunnen leiden tot de vernietiging van die intrekking.

Overigens zou niet kunnen worden ingezien welk belang verzoeker erbij zou hebben de koninklijke besluiten van 21 september 2013 vernietigd te zien worden voor zover ze de door hem eveneens bestreden koninklijke besluiten van 5 december 2011 intrekken.

6.2. De intrekking van de bestreden koninklijke besluiten van 5 december 2011 is dan ook definitief en impliceert dat het beroep in de zaak A. 204.266/IX-7604 geen voorwerp meer heeft.

VI. Ontvankelijkheid van het beroep in de zaak A. 211.084/IX-8285

Exceptie

7. De verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op in de mate dat het gericht is tegen de bevorderingen van Marie-Noëlle Dubois, Thérèse Loncke en Christine Somerhausen tot adviseur in het Franse taalkader.

Zij betoogt dat verzoeker niet over het rechtens vereiste belang beschikt bij de nietigverklaring van de Franstalige benoemingen tot adviseur aangezien een dergelijke nietigverklaring niet ertoe kan leiden dat hijzelf tot adviseur wordt benoemd. De te begeven betrekkingen van het Franse taalkader dienen dan immers, gelet op het vereiste taalevenwicht, opnieuw aan een kandidaat van de Franse taalrol te worden toegewezen.

Beoordeling

8. Een verzoeker voor de Raad van State heeft geen belang bij de vernietiging van een benoeming die werd verleend aan een ambtenaar van de andere taalrol, indien die benoeming ingevolge de bezetting van de taalkaders niet anders kon dan worden toegewezen aan een ambtenaar van de andere taalrol dan de taalrol van deze verzoeker.

9. Artikel 43ter, §§ 3 en 4, van de op 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (hierna: de bestuurstaalwet) bepaalt met betrekking tot de bezetting van de taalkaders:

“§ 3. Alle betrekkingen, de betrekking van voorzitter van het Directiecomité uitgezonderd, wanneer het aantal van de betrekkingen die overeenstemmen met managementfuncties en de betrekkingen die hieraan gelijkwaardig zijn, oneven is en uitgezonderd de betrekkingen van de leden van de cel beleidsvoorbereiding, worden verdeeld over twee kaders: een Nederlands en een Frans.

Alle ambtenaren worden ingeschreven op een taalrol: de Nederlandse of de Franse.

§ 4. De Koning bepaalt, voor een duur van ten hoogste zes jaar, die wordt hernieuwd zo geen wijziging optreedt, voor iedere centrale dienst het percentage betrekkingen dat aan het Nederlands en aan het Frans kader dient toegewezen met inachtneming, op elke taaltrap, van het wezenlijk belang dat de Nederlandse en de Franse taalgebieden respectievelijk voor iedere dienst vertegenwoordigen.

Nochtans, worden, op elke taaltrap, de betrekking van voorzitter van het Directiecomité uitgezonderd wanneer het aantal van de bedoelde betrekkingen oneven is, de betrekkingen die overeenstemmen met managementfuncties en de betrekkingen die hieraan gelijkwaardig zijn in gelijke percentages verdeeld tussen de twee taalkaders.

[...]

Voor de toepassing van voorgaande regelen, bepaalt de Koning welke betrekkingen tot eenzelfde taaltrap behoren.

[...].”

Volgens het koninklijk besluit van 19 september 2005 ‘tot vaststelling, met het oog op de toepassing van artikel 43ter van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, van de be-

trekkingen van de ambtenaren van de centrale diensten van de federale overheidsdiensten, die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen' behoren onder meer de betrekkingen overeenstemmend met de functies van de klasse A3 – behoudens een uitzondering die *in casu* niet van toepassing is – tot de tweede trap van de hiërarchie.

Volgens het koninklijk besluit van 28 januari 2013 'tot vaststelling van de taalkaders van het hoofdbestuur van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking' worden 50 percent van de betrekkingen op de tweede trap van de hiërarchie toegewezen aan het Nederlandse taalkader en 50 percent aan het Franse taalkader.

10. Uit de voormelde wettelijke en reglementaire bepalingen volgt dat de benoemende overheid verplicht is om bij voorrang te benoemen in het taalkader waarvan het aantal effectief ingenomen betrekkingen het verst verwijderd is van het wettelijk na te streven evenwicht. Bij een bevordering op de tweede trap van de hiërarchie dient zij bijgevolg een gelijke verhouding tussen beide taalrollen na te streven. Slechts wanneer aan dat vereiste is voldaan, heeft de overheid de vrije keuze tussen kandidaten van verschillende taalrollen.

11. In dit geval blijkt niet dat bij de bestreden benoemingen de verhouding tussen de taalrollen globaal niet werd gerespecteerd.

Bij de oproep tot de kandidaten is evenwel niet gespecificeerd voor welke taalrol een welbepaalde benoeming zou gelden. De omstandigheid alleen reeds dat kandidaten van de verschillende taalrollen kandidaat waren voor de verschillende betrekkingen en dat bijvoorbeeld verzoeker kandidaat was voor alle betrekkingen, leidt tot de vaststelling dat ook een kandidaat van de Nederlandse taalrol had kunnen worden benoemd in de functies waarin Marie-Noëlle Dubois, Thérèse Loncke en Christine Somerhausen zijn benoemd.

Verzoeker heeft dan ook het rechtens vereiste belang bij de vernietiging van die benoemingen, aangezien ze voor hem een nieuwe kans op benoeming zou scheppen.

12. De exceptie wordt verworpen.

VII. Onderzoek van de middelen in de zaak A. 211.084/IX-8285

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

13. Verzoeker voert in zijn eerste middel de schending aan van “substantiële en/of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvoorschriften en/of wetsbepalingen”.

Hij betoogt dat de verwerende partij met het oog op het opnieuw toewijzen van de bestreden bevorderingen niet is overgegaan tot een algemene oproep tot alle mogelijke kandidaten, zodat hij niet de mogelijkheid heeft gehad om zijn interesse te laten blijken. De verwerende partij heeft evenmin een beschrijving gegeven van deze betrekkingen, noch een afweging gemaakt van de titels en verdiensten van de kandidaten. De procedure waarin het huishoudelijk reglement van het directiecomité van het hoofdbestuur van de FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking voorziet met betrekking tot de bespreking van de kandidaturen voor een bevordering werd niet toegepast. De problematiek van de intrekking van de koninklijke besluiten van 5 december 2011 en de herbenoeming van de gegadigden hebben blijkbaar niet het voorwerp uitgemaakt van enige deliberatie door het directiecomité. Verzoeker stelt dan ook niet de gelegenheid te hebben gehad om zijn opmerkingen of bezwaren te formuleren omtrent door het directiecomité gedane vaststellingen, bevindingen of voorstellen.

14. In zijn memorie van wederantwoord wijst verzoeker erop dat de Raad van State zich niet heeft uitgesproken over het beroep tot nietigverklaring van de benoemingsbesluiten van 5 december 2011. De verwerende partij is zonder tussenkomst van de Raad van State overgegaan tot het nemen van de bestreden benoemingsbesluiten van 21 september 2013, nadat zij *motu proprio* de besluiten van 5 december 2011 heeft ingetrokken. Daarbij komt dat meer dan drie jaar blijkt verlopen te zijn tussen het onderzoek van de kandidaturen door het directiecomité en de aanstellingen die er het natuurlijke gevolg van zouden moeten zijn.

Volgens verzoeker kan de verwerende partij bezwaarlijk inroepen dat zij in de absolute onmogelijkheid verkeerde om de draagwijdte van artikel 43ter, § 4, van de bestuursstaalwet te onderkennen en de uitspraak van de Raad van State af te wachten.

Beoordeling

15. Uit het administratief dossier van de zaak blijkt dat de verwerende partij de koninklijke besluiten van 5 december 2011 waarbij Marie-Noëlle Dubois, Thérèse Loncke en Christine Somerhausen in het Franse taalkader en Peter Gijssels en Kris Van Oostende in het Nederlandse taalkader, met ingang van 1 april 2010, werden benoemd tot adviseur bij de FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking, met de thans bestreden koninklijke besluiten van 21 september 2013 heeft ingetrokken vanuit de overtuiging dat deze benoemingen tekortkwamen aan de wettelijke verplichting die op haar rustte om op de tweede trap van de hiërarchie het taalevenwicht tussen het Franse en het Nederlandse taalkader na te streven. In de laatstgenoemde koninklijke besluiten wordt in dit verband overwogen “dat op 5 december 2011 geen taalevenwicht op de tweede taaltrap werd bereikt”. Die vastgestelde onwetigheid wordt door verzoeker zelf ingeroepen in het kader van het vernietigings-

beroep dat hij op 30 maart 2012 tegen de benoemingsbesluiten van 5 december 2011 bij de Raad van State heeft ingesteld.

Niets belette de verwerende partij om zonder een uitspraak van de Raad van State over verzoekers vernietigingsberoep af te wachten, de benoemingsbesluiten waarvan zij tot de overtuiging was gekomen dat ze aangetast waren door de aangevoerde onwettigheid, in te trekken.

Deze intrekking, die definitief is geworden, heeft – zoals ook een vernietigingsarrest van de Raad van State – tot gevolg dat de ingetrokken besluiten geacht worden nooit te hebben bestaan.

Dat gevolg van de intrekking impliceert als zodanig niet dat de verwerende partij ertoe gehouden was de benoemingsprocedure geheel te herdoen. Verzoeker brengt voorts geen enkele gegronde reden aan, van feitelijke of juridische aard, die voor de verwerende partij een dergelijke verplichting zou hebben doen ontstaan. De verwerende partij vermocht derhalve de benoemingsprocedure te hernemen vanaf het punt waarop ze volgens haar verkeerd was gelopen, namelijk bij de beoordeling van het na te streven taalevenwicht tussen het Franse en het Nederlandse taalkader.

De verwerende partij diende dan ook, in tegenstelling tot wat verzoeker meent, niet over te gaan tot een nieuwe oproep tot de kandidaten, noch tot een nieuwe vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten door het directiecomité. Zij vermocht alsnog te steunen op de voorafgaande handelingen in de benoemingsprocedure, waarvan verzoeker de onwettigheid niet aanvoert en zeker niet aantoot. Verzoeker heeft bovendien de mogelijkheid gehad om tegen de rangschikking van de kandidaten door het directiecomité van 24 maart 2010 bezwaar in te dienen, wat hij niet heeft gedaan.

16. Het eerste middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

17. Verzoeker voert in zijn tweede middel de schending aan van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen’.

In een eerste middelonderdeel stelt hij dat de verwerende partij geen recente afweging heeft gemaakt van de titels en verdiensten van de kandidaten. Volgens verzoeker kon de minister derhalve niet op een rechtsgeldige wijze door de administratie op de hoogte worden gebracht van enige voorstellen van het directiecomité, zodat hij niet rechtsgeldig kon beslissen over een bevordering van attachés. Het staat volgens verzoeker dan ook vast “dat de overwegingen en motieven bezwaarlijk de betwiste besluiten tot voldoening van recht kunnen schragen”.

In een tweede middelonderdeel laat verzoeker gelden dat het verzekeren van de continuïteit van de dienst en het nastreven van rechtszekerheid geen geldige redenen zijn om op arbitraire wijze afstand te nemen van de voorgescreven bevorderingsregels en -procedures. Verzoeker vraagt zich af hoe de rechtszekerheid gediend kan zijn met besluiten waarvan de wettigheid kan worden betwist en die daardoor opnieuw aanleiding kunnen geven tot vernietiging.

18. In zijn memorie van wederantwoord merkt verzoeker nog op dat uit de materiële-motiveringsplicht de verplichting volgt tot een objectieve vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten. Die vergelijking dient bovendien gesteund te zijn op recente gegevens. Volgens verzoeker voldoet de gevolgde procedure aan geen van beide vereisten.

Beoordeling

19. Zoals reeds bij de beoordeling van het eerste middel werd vastgesteld, blijkt niet dat de verwerende partij na de intrekking van de koninklijke besluiten van 5 december 2011 waarbij Marie-Noëlle Dubois, Thérèse Loncke en Christine Somerhausen in het Franse taalkader en Peter Gijssels en Kris Van Oostende in het Nederlandse taalkader, met ingang van 1 april 2010 werden benoemd tot adviseur, verplicht was de benoemingsprocedure vanaf het begin te hernemen, noch dat zij niet meer kon steunen op de voorbereidende handelingen, waaronder de destijds door het directiecomité gegeven adviezen met de daarin vervatte vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten.

Voor zover verzoeker beoogt te laten gelden dat de nieuwe benoeming niet kon gebeuren zonder dat het directiecomité de kandidaturen “recent” had onderzocht, dient te worden vastgesteld dat verzoeker, zoals bij de beoordeling van het derde middel zal blijken, geen overtuigende, precieze redenen aanbrengt waarom, in het kader van de herneming van de benoemingsprocedure na de intrekking van de koninklijke besluiten van 5 december 2011, een dergelijk nieuw onderzoek nog had moeten plaatshebben.

Het eerste middelonderdeel is niet gegrond.

20. Uit niets blijkt dat de verwerende partij “afstand” zou hebben gedaan van “de voorgeschreven bevorderingsregels en -procedures”. Uit het enkele feit dat de benoemingsprocedure niet vanaf het begin werd hernomen, kan een dergelijke afstand niet worden afgeleid. Het zij herhaald dat de verwerende partij nog rechtsgeldig kon steunen op de voorbereidende handelingen, waarvan verzoeker de onwettigheid niet aanvoert en zeker niet aantoont.

Het tweede middelonderdeel mist aldus feitelijke grondslag.

21. Het tweede middel is in geen van zijn onderdelen gegrond.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

22. Verzoeker voert in zijn derde middel de schending aan van “de algemene rechtsregels van behoorlijk bestuur, zoals de in rechte vereiste minimum zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel”.

In een eerste middelonderdeel betoogt verzoeker dat de verwerende partij zich niet heeft gekweten van haar zorgvuldigheidsverplichting. Hij stelt dat de benoemende overheid met de ingetrokken benoemingsbesluiten van 5 december 2011 haar benoemingsbevoegdheid heeft uitgeput, zodat zij geen nieuwe aanstelling in dezelfde betrekkingen mag verrichten zonder dat zij deze betrekkingen eerst opnieuw vacant heeft verklaard en een nieuwe oproep heeft gericht tot eventuele gegadigden. Aangezien de door verzoeker in maart 2012 ingeroepen wetsovertredingen geen klein vormgebrek vormen dat snel kon worden rechtgezet, had de verwerende partij moeten overgaan tot “volledig nieuwe bevorderingen”. Het is voor verzoeker dan ook onbegrijpelijk dat de bestreden besluiten nog worden onderbouwd met voorstellen en bevindingen van drie jaar geleden.

In een tweede middelonderdeel stelt verzoeker dat het niet redelijk is dat de verwerende partij zich nog altijd beroept op de bevindingen van het directiecomité in 2010 en alsnog poogt de begane onwettigheid te verhelpen met een louter formele rechtzetting. Het aangeklaagde gebrek is geen “simpele procedurefout”, maar “een uitgesproken wetsovertreding”, waardoor de betrokken rechtshandelingen *ab initio* als nietig moeten worden aangemerkt. Die rechtshandelingen moeten worden geacht nooit te hebben bestaan en komen niet in aanmerking “om zomaar eventjes te worden rechtgezet”. Het gebrek van een

pertinente evaluatie door een bevoegd directiecomité kan, aldus verzoeker, bezwaarlijk worden verholpen met een loutere verwijzing naar vier (versta: drie) jaar oude bevindingen van dat comité.

In een derde middelonderdeel laat verzoeker “ten overvloede” gelden dat de nieuwe aanstellingen door geen enkele hoogdringendheid worden gerechtvaardigd.

23. In zijn memorie van wederantwoord stelt verzoeker dat de Raad van State recentelijk heeft geoordeeld dat het zorgvuldigheidsbeginsel de overheid ertoe verplicht zich grondig te informeren en de benoemingsbeslissing met zorg voor te bereiden en daadwerkelijk de titels en verdiensten van de kandidaten te onderzoeken en te vergelijken.

Verzoeker herhaalt dat meer dan drie jaar oude bevindingen van het directiecomité moeilijk als recente en pertinente elementen ter staving van een bevordering kunnen worden beschouwd. Hij wijst erop dat hij sedert de zomer van 2010 een nieuwe affectatie heeft verkregen en dat bij het herdoen van de bevorderingen geen rekening werd gehouden met zijn wijze van werken en uitvoeren van taken in zijn nieuwe opdracht.

24. In zijn laatste memorie stelt verzoeker dat hoe graag ook de verwerende partij de procedure wilde hernemen, zij niettemin rekening diende te houden met verschillende ondertussen gewijzigde omstandigheden, namelijk de nieuwe taalkaders, de nieuwe structuren van sommige directies-generaal, andere affectaties – ook voor sommige begunstigden van de betwiste benoemingen – en het feit dat verzoeker gelet op de situatie in 2013 in aanmerking wenste te komen voor de bevorderingen die de verwerende partij voornemens was te doen.

Beoordeling

25. Zoals bij de beoordeling van het eerste middel reeds werd vastgesteld was de verwerende partij er na de intrekking van de initiële benoemingsbesluiten van 5 december 2011 niet toe verplicht de benoemingsprocedure vanaf het begin te hernemen. Verzoeker brengt immers geen juridische of feitelijke gegevens aan die dat herbeginnen noodzakelijk maakten. Evenmin wijst hij nieuwe, precieze gegevens aan die eraan in de weg stonden dat de verwerende partij met betrekking tot de vergelijking van de kandidaten verder bleef steunen op de bevindingen van het directiecomité in 2010. De door verzoeker ingeroepen “gewijzigde omstandigheden” zijn zodanig vaag en algemeen verwoord dat ze niet ervan kunnen overtuigen dat die bevindingen niet meer pertinent en voldoende actueel zouden zijn.

Voor zover verzoeker in een derde middelonderdeel “ten overvloede” inroept dat de nieuwe aanstellingen door geen enkele hoogdringendheid worden gerechtvaardigd, toont hij niet aan dat de verwerende partij er in dat geval toe gehouden was de bevorderingsprocedure vanaf het begin te hernemen.

26. Het derde middel is in geen van zijn onderdelen gegrond.

D. Vierde middel

Uiteenzetting van het middel

27. Verzoeker voert in zijn vierde middel de schending aan van het grondwettelijk gewaarborgde gelijkheidsbeginsel, betrokken op de gelijke toegang tot de openbare bedieningen, alsook de schending van het onpartijdigheidsbeginsel.

In een eerste middelonderdeel betoogt hij dat de verwerende partij heeft nagelaten de gelijke toegang tot de door de intrekking vacant geworden betrekkingen te waarborgen en aan alle mogelijke gegadigden een gelijke kans te bieden op het verkrijgen van een bevordering. Zij heeft het immers niet nodig geacht een oproep te doen, minstens over te gaan tot een nieuwe evaluatie van de kandidaten op basis van criteria die voor iedereen toepasselijk zijn. Nochtans hebben de voor een bevordering in aanmerking komende personeelsleden het recht hun aanspraak op deze bevordering onderzocht en vergeleken te zien worden vóór de benoeming wordt gedaan.

Verzoeker voegt eraan toe dat de overheid die een bevordering naar keuze beoogt te doen, de titels en verdiensten van alle kandidaten daadwerkelijk en op grond van objectieve en pertinente criteria, die in relatie staan tot de te begeven betrekking, dient te onderzoeken en te vergelijken. Deze vergelijking van titels en verdiensten moet steunen op recente gegevens, zodat de evaluaties van de kandidaten na twee jaar beter zouden worden geactualiseerd.

In een tweede middelonderdeel argumenteert verzoeker dat de verwerende partij ertoe verplicht was rekening te houden met de aanspraken van al diegenen van wie zij wist of zou hebben moeten weten dat zij belangstelling hadden voor de te begeven functies. Volgens verzoeker kan de verwerende partij bezwaarlijk voorhouden alle mogelijke gegadigden een gelijke kans te hebben gegeven op een bevordering, vermits zij sinds het vacant worden van de te begeven betrekkingen ingevolge de intrekking van de benoemingsbesluiten van 5 december 2011 niet is overgegaan tot een onderzoek van de kandidaturen en een vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten.

28. In zijn memorie van wederantwoord wijst verzoeker er nog op dat een overheid over recente gegevens moet beschikken wanneer zij overgaat tot een bevordering. Hij meent dan ook ongelijk te zijn behandeld, vermits over zijn

activiteiten geen inlichtingen werden ingewonnen bij de overheden onder wier gezag hij de laatste jaren werkte.

Beoordeling

29. De verwerende partij heeft, na de intrekking van de benoemingsbesluiten van 5 december 2011 de benoemingsprocedure hernomen vanaf het punt waarop ze volgens haar was misgelopen, namelijk de beoordeling van het na te streven taalevenwicht tussen het Franse en het Nederlandse taalkader. Al de voordien gestelde voorbereidende handelingen bleven dus bestaan. Verzoeker mocht er dan ook niet van uitgaan dat de verwerende partij de procedure volledig zou hernemen. De handelwijze van de verwerende partij heeft hem niet benadeeld, aangezien hij van meet af aan kandidaat is geweest en zijn titels en verdiensten door het directiecomité onderzocht zijn geweest en hij de mogelijkheid had om in het kader van het voorliggende annulatieberoep de onregelmatigheid van de voorbereidende handelingen aan te voeren.

Verzoeker heeft er geen belang bij vastgesteld te zien dat door het volledig herbeginnen van de procedure, nog andere kandidaten bij de beoordeling zouden worden betrokken.

Voorts volgt uit de toepassing van het grondwettelijke gelijkheidsbeginsel op de gelijke toegang tot het openbaar ambt niet dat het bestuur na de vernietiging van zijn benoemingsbesluiten verplicht zou zijn de betrekkingen in kwestie terug vacant te verklaren.

Ten slotte toont verzoeker niet aan dat er voor het bestuur dwingende redenen waren om de evaluaties van de kandidaten, onder wie hij zelf, te actualiseren.

30. Het vierde middel is in geen van zijn onderdelen gegrond.

E. Vijfde middel

Uiteenzetting van het middel

31. Verzoeker voert in zijn laatste memorie nieuwe grieven aan met betrekking tot “de naleving van de taalwet”, die als een nieuw vijfde middel kunnen worden beschouwd.

Hij betoogt dat de verwerende partij reeds verscheidene jaren in gebreke blijft een jaarlijks verslag voor te leggen over de taaltoestand in de administratie van de FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking. Volgens verzoeker kan de vraag worden gesteld in hoeverre het ontbreken van dat jaarlijks verslag de geldigheid van de bestreden besluiten aantast.

Verzoeker stelt voorts dat hij “geen abstractie [kan] maken van de contradictorische inlichtingen nopens de bezetting der taalkaders bij de F.O.D. Buitenlandse Zaken door tegenpartij aan het Auditoraat verstrekt, enerzijds in de zaak [...] G/A 198.875/V-1836, en anderzijds deze verstrekt in 2012 in het kader van de gelijklopende zaak G/A 198.838/V-1837”. Hij besluit dat “een grondiger onderzoek omtrent de effectieve bezetting der taalkaders zich opdringt”.

Beoordeling

32. Verzoeker wijst geen enkele wettelijke bepaling aan die zou impliceren dat wegens het ontbreken van een jaarlijks verslag over de taaltoestand in de administratie van de FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking beslissingen betreffende bevordering van personeelsleden van de voornoemde FOD niet rechtsgeldig zouden kunnen tot stand komen of nietig zouden zijn.

Artikel 58 van de bestuursstaalwet, naar luid waarvan alle administratieve handelingen en verordeningen die naar vorm of inhoud strijdig zijn met de bepalingen van deze wet, nietig zijn, heeft alvast die implicatie niet.

Voorts moet worden vastgesteld dat de verwerende partij de gegevens betreffende de feitelijke bezetting van de taalkaders die zij bij de beoordeling van het na te streven taalevenwicht voorafgaand aan de bestreden benoemingsbesluiten in acht diende te nemen, heeft neergelegd in haar administratief dossier (stuk 6), dat deze cijfergegevens worden gestaafd met de namen van de personeelsleden die ermee worden bedoeld en dat verzoeker daarop geen enkele kritiek levert.

In die omstandigheden ziet de Raad van State geen aanleiding om die aangebrachte gegevens te betwifelen en daaromtrent een nader onderzoek te voeren.

33. Het vijfde middel wordt verworpen.

BESLISSING

1. De zaken A. 204.266/IX-7604 en A. 211.084/IX-8285 worden samengevoegd.

2. De Raad van State verwerpt de beroepen.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring in de zaak A. 204.266/IX-7604, begroot op 175 euro.

De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring in de zaak A. 211.084/IX-8285, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 27 oktober 2014, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren